

בפני שופט השלום יהודה טרייביש בבית-משפט-השלום בתל-אביב הופיעה הצעירה בת תשע-עשרה וחצי, ביקשה לעצור את החבר שלה, ולמנוע בעדו מלעזוב את הארץ. לא בגלל חוב כספי או הפרת הבטחת נשואים, אלא בגלל שהוא צילם אותה צילומי ערום ללא הסכמתה בזמן שהיתה בחדרו בפרדס-כץ, והוא עלול לפרסם את הצילומים בחוץ-לארץ או לשלחם משם לעיתונות בארץ.

החבר, יוסף עומרמי (24) מפרדס-כץ, הכיר את הצעירה לפני כארבעה חודשים, והחל לצאת איתה. השניים נפגשו לעיתים קרובות בביתו של עומרמי. הם קיימו יחסים מיניים ולטענת הצעירה צילם אותה עומרמי בהזדמנויות שונות צילומי ערום, ואף צילם את שניהם יחד כשהם ערומים. היא ביקשה ממנו את הצילומים והגטיבים. הוא סירב למסור לה אותם. לטענתה השתמש בצילומים ובגטיבים כמכשיר סחימה נגדה, דרש ממנה לטעות מדרך-הישיבה, והסביר לה שרק בצורה זו מורידים בחורה לזנות, איים

היא דרשה: אל תתנו לו לצאת מן הארץ כי הוא צילם אותי בעירום לשם סחימה

נורג'ע של

עליה שיפרסם את הצילומים שלה בעיתונות. השופט הוציא צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד יוסף עומרמי. זה הצהיר שאין ברשותו תמונות ונגטיבים של הצעירה וכל דיבוריו בעניין זה היו רק פרי מתיחה. לבסוף חתם על שטר התחייבות על סך 20,000 לירות, בערבות אמה, על כך שאין לו כל תמונות. התיק הפלילי נגדו בוטל.

כשנתקבש יוסף עומרמי על-ידי כתב העולם הזה להציג את צדו בפרשה ענה: "אני לא מוסר הצהרות לעיתונות. זה ענין שלי ושל הבחורה שלי. אבל אם אתה תכתוב על כל הפרשה הזו, תדע שיהיה פה רצח. אתם בכלל לא בני-אדם למה שאתם רוצים להרוס לי את החיים ולסכסך ביני ובין חברתי אפילו שאנחנו עומדים להתחתן."

לצעירה, ששמה נאסר לפרסום על-ידי השופט, היתה דעה אחרת: "אני בכלל לא חושבת להתחתן עם אחד כזה, הוא סתם משקר לך כמו שכל הזמן שיקר לי... אני שמחה שנפרטתי מאוד כזה ולתמיד. לא ארצה לראות את פרצופו כל ימי חיי". אחר גוללה את כל הפרשה, כפי שכבר העלתה אותה, בפרוטרוט, במכתבה למשרה (שקטע ממנו, בכתביד הצעירה מופיע, במקורו, למעלה).

להזן המסמך המועזע במלואו:

תמימה במובן הרחב

איני יודעת אם המשטרה המקום המתאים להגשת קראתי במדור היעוץ בחוברת לאשה ושם יעצו לנערה שאף היא נקלעה למצב הדומה לשלי כי עליה לגשת בהקדם למשטרה. לכן חשבתי שאותה עצה כוחה יפה גם בשבילי. ודאי ייפלא הדבר שאיני אומרת בפני את הדברים, פשוט קשה לי לעכל את הרעיון שהגעתי למצב בו אני מבקשת עזרת משטרה. אילו הייתי מדברת איני חושבת שהייתי מסוגלת לפתוח את פי, לכן חשבתי שלפחות את הפתיחה חקראו מהכתב.

הבעיה היא סחימה בעזרת תמונות עירום. לפני חודשים וחצי הכרתי בחור כבן 24 — זו לי הפעם הראשונה שאני יוצאת עם בחור מבוגר יחסית. עד אז יצאתי לא באופן רצוף עם נערים בני גיל 20—19. יציאות מיוחדות לא היו לי ועד לפני חודשים וחצי הייתי תמימה במובן הרחב של המילה.

דרישות טבעיות

את דרישותיו העמיד בטבעיות וזחק על עובדת תמימותי. כשפרטתי לאחת מחברותי, מבוגרת ממני בשנתיים, ממשפחה דתית, עליו ועל דרישותיו העמידה את דרישותיו כטבעיות לגבר בגילו. בפירוש אמרה לי שאל לי להיות שמרנית וכעת זה מקובל. וכך אחרי פעמים מספר של ויכוחים של "כן" ו"לא" הצליח ודרישותו הפכה לבת-מענה.

לאחר מכן יחסו אלי ירד וכשראיתי שאיני מתנהג כשורה על-אף הכל החלטתי להביא את הענין לסיים. עזבנו ושוב לאחר חודש התקשר וביקש סליחה וכך שוב התחלנו לצאת. לקח אותי לביתו, טען שזה ביתו הפרטי אולם כל הסימנים אינם מוכיחים שזה בית של חוק.

לאחר כמה ביקורים תפס אותי ברגע של איבוד-חושים, ברגע שלא הייתי די שליטה בעצמי וצילם אותי תמונות ערום. פעם איתו ופעם לבד לאחר מכן תמונה שלישית עם בגדים. ניסיתי לשרוף את הפילים לפני הפיתוח אך הוא הצליח לקחת את המצלמה ולהחביאה.

לא זו בלבד שהחזיק אותי בביתו עד שעה מאוחרת, 2.30 לפנות בוקר, ולא רצה להחניק. יצאתי ממנו מרוגזת ואמרתי שיש לא איתו אחרת לעולם. לפנישה שקבע לא הלכתי. אחרי שבועיים של קונפליקטים בלתי פוסקים החלטתי ללכת אליו כדי לנסות לקחת את התמונות באיוו שהיא

באה תקופה של תוקפנות עדיכדי הכאה. לאחר שי סיפר דברים אלה, הרגשתי הקלה וכל החשדנות שהיתה בתחילה פגה. למחרת בפגישה במוצאי שבת דרש שאסע עד קסט ברמת-גן בעצמי משום שיש לו לסדר ענינים (לאחרונה סידור ענינים שכיח אצלו). במוצאי-שבת הפתיע בכך-דודה מייק (לדבריו שהוא מלוס-אנג'לס בא לבקר בארץ ואולי להשתקע, סיפר אודותיו לפני כמה פגישות ובקשני להכיר לו נערה. אולם איני מכירה חברה לחבר שאיני מכירה אותו כלל).

הוא הושיט ידיים

ברי תאר את "התייר" ויחסו לנערות הישראליות, טען שאינו רגיל ליחס הנערות הישראליות. נערות מסוגרות ומסויגות. ראיתיו בחור קצת מוזר. אולם מדבר בשפה עברית די-טוב. הדבר הפליא אותי (טען שלמד בחו"ל בישיבה) במשך הליכתו לפארק דובר על ענינים פורמליים גרידא אחר על הנערות הישראליות המשונות והבישניות. בתחילה טען שהיתה לו פגישה וחלה הפרעה באמצע מצד חברי וכך חשב להפטר מאתנו משום שלא נעים לו. אני וחברי עשינו את צו הנימוס ובקשנוהו שישאר כי אינו מפריע. פגש את אחותו עם חברתה. קנה כרטיס נפרד לפארק. חברי טען שיומן נערה לבן-הדודה משום שקשה לו להתרגל לנערות הישראליות. חברי תפס נערה (היתה עם חברות) "הבן-דודה" ישב ליד הנערה ואני ליד חברי

אינווד חושיים

הכל שפיר לכאורה. אחר הנערה הסתלקה ו"הבן-דודה" התקרב אלינו. החל להושיט ידיים לרגלים לכתפיים. מיד הערתי לחברי שהדבר אינו מוצא חן בעיני. חברי לא התייחס לדבר בכובד ראש. אני התרגזתי. פתאום חברי בקש לעשות סיבוב, נשארתי עם "הבן-דודה" כ-10 דקות, התנהג אלי בסדר, דיבר וסיפר על חו"ל. כשהחזר חברי שאל "אם הייתי ילדה טובה?" השאלה לא מצאה-חן בעיני הייתי מרוגזת על חברי.

יחסים בלתי נורמאליים

"בן-דודה" ראה כך. עזב אותנו ותו לא (בתחילה הן שחשב להפטר מאתנו לפני שנכנסו לפארק לחץ את ידנו ואמר שלום. כעת לא אמר כלום). במשך ההופעה היחסים ביני ובין חברי היו מתוחים מאוד. חשבתי להסתלק ממנו אחת ולתמיד, רץ אחרי תפס אותי בתוקפנות (ליד אנשים) ואמר לי שלא יניח לי להתנהג כך. לאחר ההופעה התגלה עם מרץ תוך כדי "משחק" כופף את ידי "שיחק" עמי גידור וכו'. אני התביישתי הרבר החל לעורר את תשומת לב האנשים. לאחר מכן שטיילנו אמרתי לו שהיחסים בינינו בלתי נורמלים וצריכים להביא את הדבר לסיים. הוא אמר שאיני יכולה לסיים עמו והוא לא ירשה לי לשחק עימו, טען שהוא חייך אותי (מעניין, לפני כן הייתי מחונכת מאד, פתאום חיינוכי אינו מוצא חן בעיני).

אחר הוזכר את התמונות באותו רגע סטרתי לו על לחיו הוא החזיר, נפלתי על הדשא, אחר דרש בתוקף שאקום. אחר בקשתי ללכת הוביל אותי בשבילי הפארק. כלפי חוץ ניסיתי להעמיד שהתמונות ממני והלאה וכעת אלך לספר להורי (שיקרתו דבר זה לא אוכל לספר להורי) אמר שיתן פירסום לתמונות בעיתונות.

מחשבות שונות ומשונות

משך כמהצית השערה התחכנו ותוך כדי כך התעוררה בראשי המחשבה שאל לי להיות פנויה ולסיים כעת. כדאי קודם לברר את מצבי ולקבל הדרכה על התנהגותי אליו. אולי להראות ידידות יכולה לסייע לצאת מהסבך. ניסה להתפייס עמי. בתחילה הראיתי שאיני מוכנה להתפייס עמו, בסופו של דבר העמדתי פני מפוייסת. טען שאני מנסה להשתלט וכו'. בסופו של ערב לחני לביתי. כלפי חוץ הדבר נשכת, קבענו פגישה ליום רביעי.

יחד עם זאת אני מלאה חשדות, ואני מרגישה צורך שכדאי לפעול בעוד מועד. משום שזה עלול להיות מאוחר. בעוד כחודש יוצא לחו"ל, לדבריו טיול בין-חודש או חודש יים עם בן-הדודה. איני יודעת מה המניעים. בתחילה חשבתי למנוע בעדו אולם איני רואה כל טעם לזה. המניעה לא בגדר האפשרות, חשבתי להניח לו. כעת אני מבררת מצבי ובהתאם לזאת לתאם את צעדי כדי למנוע מהסתככות המצב והתמוטטות עצבים. מחשבות שונות, ומשונות עולות בראשי. אובדת עצות. איני יודעת במי להאחז ולמי לספר, ממי לקבל עצה והורחה ואיך לכחן פעולותי בעתיד. ראשי אטום איני יכולה לפעול עוד בעצמי.

בתקופה שתבוא הישועה!

המתלוננת (פנים מוסתרות, לפי פקודת השו"ב) כהכרת פרקליטה, עוררהדין וואב מרחבי

דרך. (באותה תקופה קראתי בחוברת לאשה "סחימה בעזרת תמונות" — הדבר העבייני על דעתי — גבר המאיים על נערה אם לא תפתה לגברים יראה את תמונותיה לבני משפחה ויפרסמם — חשדות עלו בראשי).

כאמור, אחרי שבועיים הלכתי אליו. לא רציתי לדרוש ממנו בכל תוקף. הלכתי אליו בלי כל הודעה מוקדמת (היה לומד לבחינת בגרות בהיסטוריה). שוב רגשותי אליו גאו, יחד עם זאת לא שכחתי את מטרתי — לקחת את התמונות, אולם מאמצי "לסחוב" את התמונות עלו בתוהו, הוא טען שלא פיתחן עדיין.

פונקציה של בעל

ינתיים היחסים בינינו עברו לאפיק ידידותי יותר, שוחחנו על נושאים אקטואליים ומדי פעם שמדברים על העתיד מעמיד עצמו כפונקציה של בעל. כל ענין התמונות נשכח כמעט. עד שבערב שישי האחרון.

בפגישתנו טיילנו בדרך כלל ביחידות וגם הפעם טיילנו ביחידות ושוחחנו. השיחה נסבה על חינוך מיני ועל בעיות חינוך שונות, השיחה התגוללה על הזנות. סיפר בפרוטרוט כיצד גבר מפתה נערה, הנערה בדרך כלל בת 15; תוך כדי כך גינה את המפתה בצינו "שאיך מספיק שמנצל נערה צעירה ועוד יורד לחייה".

תוך כדי כך עמד על טיבו של המפתה שהוא אדם שמילדותו היה מקופח ומוזנח. המשיך לתאר את השלבים בהם נוקט המפתה להבאת הנערה לזנות, בתחילה אמר: "מביא אותה לביתו ושהיא ערומה... (פתאום הפסיק ואמר לא) המשיך — "לאחר שמתמסרת לו מכיר לה יודי..."